

ניוזלטר המכון לחקר המתודולוגיה של המודיעין

המכון לחקר
המתודולוגיה
של המודיעין

המרכז הממלכתי להנצחה
למורשת ולמחקרי מודיעין (ע"ד)

נערך עבור:

תוכן העניינים

03	מחקר והערכה
03	איך בודקים איכות של הערכה מודיעינית
04	מעבר לכשל מודיעיני: זיהוי עקרונות להצלחה של מודיעין לאומי ועסקי
04	טכניקות אנליטיות סטטיסטיות לניתוח מודיעין
05	צריכת מודיעין בסביבת מידע משותפת
06	מודיעין אופרטיבי
06	ניתוח "הנכונות להילחם" כחלק מהערכת כשירות אייב
06	זיהוי מתקפות שיטתיות על תשתיות באמצעות מודיעין גיאוגרפי (GEOINT)
07	מודיעין רפואי בלוחמה בלתי סדירה
08	מודיעין רשתות חברתיות
08	מינוף מודיעין רשתות חברתיות (SOCMINT) בהקשר המודיעין באפריקה
09	רשתות חברתיות כמקור למודיעין גלוי על זיהוי דפוסי הקצנה
09	חיזוי בלוחמה לא סדירה, באמצעות שילוב OSINT, SOCMINT ובינה מלאכותית
10	מודיעין ובינה מלאכותית
10	לקראת תורת מחקר מודיעיני מועצם AI
10	פיקוח אנושי במודיעין מונע־בינה מלאכותית: בין רטוריקה, מציאות וסיכוני האוטומציה
11	איסוף וריגול נגדי
11	האקדמיה כזירת מערכה של ריגול נגדי
11	פירוק מושג האכוונה המודיעינית: סקירת ספרות שיטתית
12	היסטוריה ותרבות פופולרית
12	יעילותה של חשיפת מודיעין כפויה: המקרה של ישראל והמדענים הגרמנים במצרים
12	מלאכת הריגול: כותבים על ג'ון לה קארה
13	אסדרה ומדיניות
13	הדינמיקה של הסתגלות ורפורמה בסוכנויות מודיעין, 1947–2024
13	דפוסי השפעה: קשרי סוכנויות מודיעין ומשטרים טוטאליטריים
14	כשאחירויות מודיעינית מחלישה את החוק הבינלאומי
15	מפרסומי המכון
16	כשל פירוק ההערכה המודיעינית
16	המודיעין הרב-תחומי - בחינה מחדש
17	מודקאסט, עונה 7, פרק 7 – בין קוסובו לטהראן: האם אפשר לנצח מלחמה מהאוויר?
18	פודקאסטים וראיונות
19	הדור הבא של המודיעין - עם מייסד Anduril, פאלמר לאקי
19	האם בינה מלאכותית באמת תורמת לניתוח מודיעיני?
20	כיצד מפעל המטרות והעליונות הטכנולוגית שינו את פני המודיעין- פודקאסט "אפרכסת" עם אודי ערן
20	בתוך המודיעין הרוסי: ספר המהלכים של פוטיין, אוקראינה והמלחמה הבאה
21	אירועים וכנסים
22	AI+ Intelligence
23	AI וביטחון לאומי: מי באמת בשליטה?

מחקר והערכה

איך בודקים איכות של הערכה מודיעינית

חידדו את הדיון. גם שיטת בחינת השערות מתחרות (ACH) מוצגת ככלי שמעמדו חזק יותר כמוסכמה ארגונית מאשר כפתרון שהוכח היטב. מול זה מוצעת תפיסה צנועה יותר: תפקידה של הערכה מודיעינית הוא להעלות את רמת הדיון המדיני באמצעות ניתוח שקול, ישר ועמיד לאורך זמן.

קישור למאמר

שם הכותב: דיוויד מנדל
פורסם ב: Intelligence & National Security Journal

במקום לשאול רק אם הערכה מודיעינית הייתה מדויקת, הטקסט בוחן מה דוחף ארגונים להגדיר בכלל מהי "איכות". הטענה המרכזית היא שמדדים מקובלים כמו דיוק, מניעת הפתעה, שביעות רצון של מקבלי החלטות ועמידה בכללי עבודה מקצועיים אינם ניטרליים, אלא קשורים ללחץ מתמיד להצדיק, להסביר ולהתגונן מפני ביקורת. מכאן נובעת נטייה לרכך ניסוחים, להרבות בסייגים ולהעדיף שפה שמקטינה סיכון להאשמה בדיעבד.

על הבסיס הזה נמתחת ביקורת על המעבר לבקרת תהליך, במיוחד סביב הנחיות פורמליות ושיטות עבודה ממוסדות. הטקסט מראה שקל יותר לבדוק אם סומנו צעדים נדרשים, מאשר אם הם באמת שיפרו שיפוט, צמצמו הפתעה או

מחקר והערכה

מעבר לכשל מודיעיני: זיהוי עקרונות להצלחה של מודיעין לאומי ועסקי

המאמר מציע שלושה עקרונות: מודיעין שמספק תובנה שלא ניתן להשיג בקלות במקום אחר, מודיעין שמארגן קווי חקירה ואפשרויות פעולה לעתיד, ומודיעין שמוסיף ידע ייחודי בעל ערך למקבל ההחלטות או לארגון. מקרה המבחן של ההתרעות לקראת הפלישה הרוסית לאוקראינה משמש כאן כדי להראות שהצלחה יכולה להתבטא לא רק באזהרה טקטית, אלא גם בהכנה מוקדמת, תכנון חלופות, ושיפור היכולת לפעול בזמן.

קישור למאמר

שם הכותב: סלינה פארקר ודורותיאה ג'ואה
פורסם ב: International Journal of Intelligence and Counter-Intelligence

המאמר מבקש להעביר את המוקד מן העיסוק הרווח בכשלונות מודיעיניים אל ניסיון שיטתי להבין מהי הצלחה מודיעינית, ולחפש נקודות דמיון בין הצלחה של מודיעין לגופי ממשל לבין מודיעין סיכונים בחברות במגזר הפרטי.

נקודת המוצא היא שלשני העולמות יש ייעוד דומה: להעניק יתרון בקבלת ההחלטות, לצמצם אי-ודאות, ולהציג תובנות שלא זמינות באותה איכות במקום אחר. מכאן נגזרת טענה כי הצלחה של המודיעין אינה תלויה בהכרח בכך שמקבל ההחלטות יפעל על פיו, אלא בכך שהמודיעין יציג בזמן תובנות ברורות, יזהה אינדיקטורים וטריגרים, ויסייע לפתוח אופציות.

טכניקות אנליטיות סטטיסטיות לניתוח מודיעין

בלב המאמר עומדת דרישה למסד את הכלים האלה כחלק מן המקצוע, ולא להשאיר אותם בידי מומחי נתונים בודדים או שימוש אד-הוק. הכוונה היא לשילוב שיטות כמותיות בתוך סטנדרטים, הכשרה, בקרה ופלטפורמות עבודה, כך שהן יחזקו את השיפוט האנליטי במקום לעקוף אותו.

קישור למאמר

שם הכותב: ג'ק דאפילד
פורסם ב: the RUSI Journal

המאמר מתאר שינוי עומק בסביבת העבודה של המודיעין: לא עוד מאבק להשיג מידע, אלא מאבק להפיק משמעות מתוך היקפים שכבר חורגים מיכולת העיבוד האנושית הרגילה. על הרקע הזה, הוא טוען שניתוח איכותני לבדו כבר לא יכול לשאת את עיקר הנטל. הפתרון המוצע אינו מסירה של ההערכה המודיעינית למכונה, אלא בניית שכבה משלימה של טכניקות סטטיסטיות שיישעו לסנן, לארגן ולזהות דפוסים בתוך עומס המידע.

מחקר והערכה

צריכת מודיעין בסביבת מידע משותפת

הכותב מציג "צריכת מודיעין" כתפקיד מקצועי בפני עצמו.

האנליסט אינו רק מסנן רעשים, אלא אוצר של מידע: הוא מבחין בין חומר שמבסס היכרות כללית עם האיום לבין חומר שמצדיק פעולה, מאזן בין מידע גלוי לבין חומר מסווג, ומחליט מתי כדאי להשקיע מאמץ בהנגשה של מידע רגיש לגורמים שאינם חשופים אליו בדרך כלל. הרעיון מוצג כשני מחזורי מודיעין מקבילים: האחד מול הארגון הצרכני והצרכים המעשיים שלו, והשני מול קהילת המודיעין שמספקת חומרים ומקבלת משוב.

מכאן עולה לקח ברור: שיתוף מידע לבדו אינו מספיק, בלי מומחיות ייעודית בצד הצרכן, גם מודיעין איכותי עלול להישאר חומר קריאה במקום להפוך לכלי עבודה.

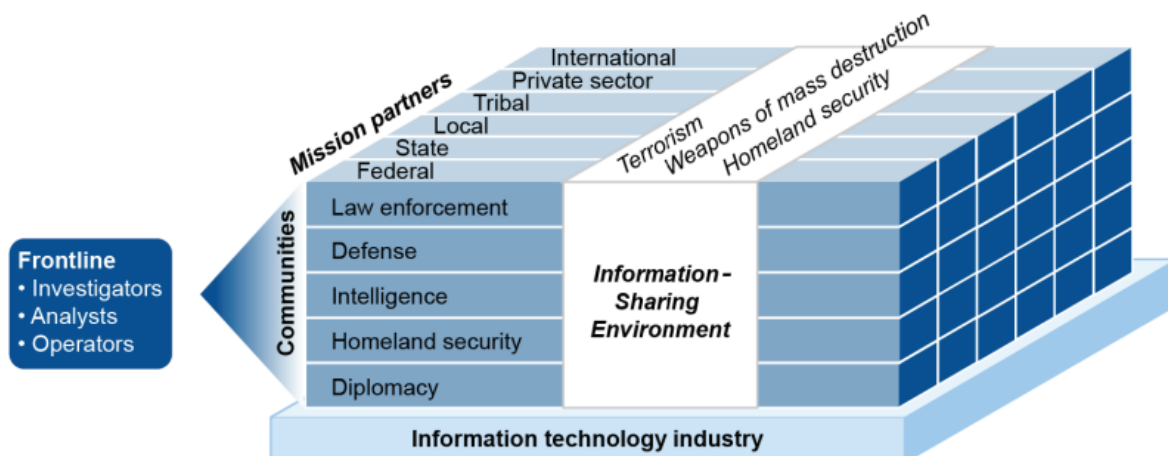
קישור למאמר

שם הכותב: מתיו תומפקינס

פורסם ב: NIU – National Intelligence University

המאמר מבקש להגדיר מחדש את תפקידים של אנליסטים בגופים שמקבלים מודיעין מקהילת המודיעין, אך אינם חלק ממנה: רשויות מקומיות, גופי אכיפה, רגולטורים, מרכזי היתוך, תשתיות חיוניות וחברות פרטיות.

הטענה היא שהבעיה אינה רק איך משתפים יותר מידע, אלא מי יודע להפוך את המידע הזה למודיעין שמסייע להחלטה. צרכנים כאלה פועלים במערכות שהמודיעין אינו מניע אותן מלכתחילה, ולכן אי אפשר להסתפק בהעברת תוצרים קיימים או בהפצה רחבה של חומרים לא מסווגים. נדרש אנליסט שמכיר את צורכי הארגון, יודע לחפש מעבר למה שמגיע אליו באופן שוטף, ומסוגל להסביר למה פריט מסוים חשוב דווקא עכשיו ולמי הוא רלוונטי.

מודיעין אופרטיבי

ניתוח "הנכונות להילחם" כחלק מהערכת כשירות אויב

הדו"ח מציע שני מסלולי עבודה - הערכה סדורה והערכת בזק (שיכולים להתאים לנוהל קרב סדור או חפוז). הדו"ח מדגיש את הסכנות בפישוט יתר ובכימות מופרז, ומזכיר שוב ושוב שהמפתח הוא תפיסת המציאות של הכוח הנבחן ולא שיפוט חיצוני "אובייקטיבי" לכאורה. הערך של הדו"ח טמון בכך שהוא מעגן מושג עמום במסגרת עבודה שמחייבת חשיבה דינמית ומכוונת הקשר, ומתרגם אותו לשיקולים אופרטיביים שמשפיעים בפועל על הערכה, תכנון והפעלה.

קישור לדו"ח

פורסם ב: RAND

הדו"ח מנסה להפוך את ה"נכונות להילחם" ממושג חמקמק של מורל או נחישות, למסגרת סדורה סדורה הכוללת רמות, קטגוריות וגורמים. נקודת המוצא היא שנכונות להילחם אינה רק עניין פסיכולוגי כללי, אלא רכיב מבצעי שצריך להיכנס להערכת הכשירות של אויב, שותף או כוח ידידותי, משום שהיא משפיעה על הבנת המצב, על בחירת נקודות תורפה ועל היכולת לייצר יתרון בשדה הקרב.

זיהוי מתקפות שיטתיות על תשתיות באמצעות מודיעין גיאוגרפי (GEOINT)

החלק המשמעותי הוא המעבר מזיהוי נזק בדיעבד למסגרת התרעה תלת־שכבתית: גורמי עומק מבניים, מאיצים מתקרבים, וטריגרים מידיים. שני המקרים שנבחנו, אוקראינה ותימן, משמשים כדי להראות כיצד אפשר לחבר בין פגיעה פיזית בתשתיות לבין השלכות על אספקת מים, מזון ותנועה לוגיסטית, ואז להציג את התמונה בממשק חזותי שמיועד לקבלת החלטות. במקביל, המאמר מדגיש גם מגבלות וסיכונים: פרטיות קבוצתית, הטיות בנתונים, מיניפולציה של מקורות פתוחים, והסכנה שכלי ניטור יהפכו בעצמם לכלי פגיעה.

קישור למאמר

שם הכותב: קווין חן וקול גריפית'

פורסם ב: Technology & National Security Journal – Harvard University

המאמר מציג מסגרת משולבת שמבקשת להפוך תצלומי לוויין, נתוני עימותים ונתוני לוגיסטיקה הומניטרית לכלי התרעה מוקדמת על פגיעה שיטתית בתשתיות אזרחיות. הטענה היא שפגיעה במים, אנרגיה, מזון וצירי אספקה כבר איננה רק תוצר לוואי של לחימה, אלא לעיתים מנגנון כפייה בפני עצמו, ולכן צריך יכולת שיטתית לזהות נזק, להצליבו עם דפוסי הלחימה ולתרגם אותו להערכת סיכון הומניטרית בזמן קרוב לאירוע. לשם כך מוצעת ארכיטקטורה המשלבת חישה רב-סנסורית מרחוק, זיהוי שינויים, למידת מכונה ומיזוג נתונים ממקורות פתוחים.

מודיעין אופרטיבי

מודיעין רפואי בלוחמה בלתי סדירה

הניתוח מדגים את ניצול המערך הרפואי של היריב כחיישן, כוונת אופרטיבי. כפי שהומחש לפני הפלישה לאוקראינה, מעקב אחר אגירת מנות דם או קידום בתי חולים שדה לקו המגע סיפק התרעה מוקדמת ומובהקת למהלכים צבאיים נרחבים. יתרה מזאת, חקר אמצעי הלחימה שבידי האויב – כמו רחפני FPV וחימוש תבערה – מאפשר למודיעין הרפואי לחזות מראש את דפוסי הפציעות הצפויים ולהיערך אליהם משלב התכנון ועד לדרג המטפל בשטח.

קישור למאמר

פורסם ב: JSTOR & Irregular Warfare Center

תפיסת ההפעלה של המודיעין הרפואי (MEDINT) עוברת תמורה הדרגתית: ממוקד מסורתי ברפואה מונעת, למרכיב מבצעי ואסטרטגי בליבת הלוחמה הבלתי סדירה. בסביבות לחימה רוויות אמצעי לוחמה אלקטרונית וכאשר התקשורת משובשת, כוחות רפואה וצוותים קדמיים הפועלים בעומק השטח עלולים להישאר מנותקים ממידע קריטי. בתנאים אלו, כאשר פינוי הפצועים מתעכב הרבה מעבר ל"שעת הזהב", בנייה מוקדמת של מודיעין על תשתיות בריאות מקומיות, נטוורקינג של רפואת גרילה ואיתור חלופות טיפול מקומיות, הופכים לתנאי בסיסי לשרידות הכוח.

מודיעין רשתות חברתיות

מינוף מודיעין רשתות חברתיות (SOCMINT) בהקשר המודיעין באפריקה

מהמגזר הפרטי, לצד הקמת תשתית של הכשרה מקצועית ממוסדת לחוקרי המודיעין וגיבוש מסגרת חוקית שתסדיר את גבולות האיסוף. ללא שינוי מערכתי זה, סוכנויות הביטחון יאבדו את יכולת ההתרעה ויתקשו להכווין את תהליכי קבלת החלטות בסביבה רווית איזמים.

קישור למאמר

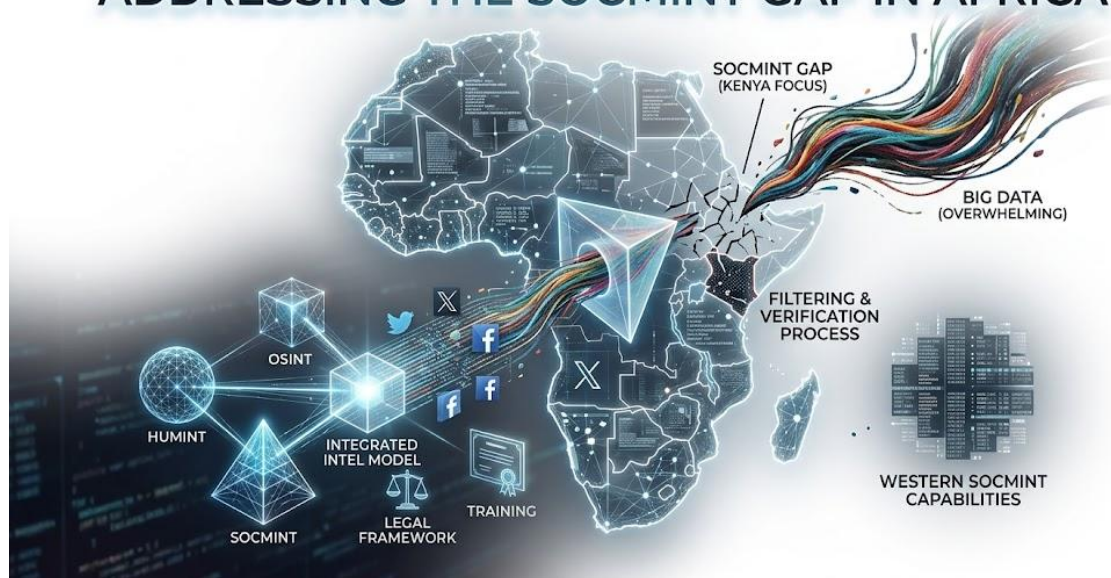
שם הכותב: יוהאנה סטגן

פורסם ב: Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism

בעוד במערב כבר מוסד מודיעין הרשתות החברתיות (SOCMINT) כדיסציפלינת איסוף נפרדת, קהילות המודיעין באפריקה מפגרות מאחור. פער קריטי זה מנוצל בידי ארגוני טרור, התארגנויות מחאה אלימות (כפי שהומחש בכשל המודיעיני בקניה), וקמפיינים של השפעה זרה. האתגר המודיעיני המרכזי אינו עצם הגישה למידע, אלא ההתמודדות עם היקפי הענק של מאגרי הנתונים (Big Data) והיכולת לסנן ולאמת אותם בזמנים מהירים.

על מנת לשמור על אפקטיביות, ארגוני המודיעין ביבשת נדרשים לשנות את מודל ההפעלה ולהטמיע את ה-SOCMINT כחלק משלים והכרחי ל-OSINT ו-HUMINT. התאמה זו דורשת שדרוג טכנולוגי באמצעות רכש יכולות

ADDRESSING THE SOCMINT GAP IN AFRICA

מודיעין רשתות חברתיות

רשתות חברתיות כמקור למודיעין גלוי על זיהוי דפוסי הקצנה

מסקנה ראשית של המאמר היא כי פלטפורמות כאלה מספקות חממה לתהליכי הקצנה, לבניית זהות עוינת, ולהתהוות של מתחים שעלולים לזלוג מן המרחב המקוון אל העולם הממשי. לכן הערך המודיעיני שלהן אינו מסתכם באיסוף תוכן, אלא בזיהוי אינדיקטורים מוקדמים של קיטוב, רדיקליזציה ופוטנציאל מוביליזציה לשורות תנועות ואידיאולוגיות קיצוניות.

קישור למאמר

שם הכותב: ראלוקה לוטאי

פורסם ב: BULLETIN – Carol I National Defense

המאמר בוחן את הערך של מודיעין גלוי ובעיקר מודיעין רשתות חברתיות (SOCMINT) להבנת דינמיקות חברתיות מתפתחות, דרך מקרה בוחן של Gab, פלטפורמה בעלת פיקוח דליל מרובה בתכנים קיצוניים של לאומנות ימין קיצוני ועליונות לבנה. תצפית סמויה (Passive Netnography) על פוסטים שפורסמו בין מרץ למאי 2024, חשפה כיצד "חדרי תהודה" (Echo Chambers) פועלים כסביבה סגורה שמגבירה מסרים תואמים, מצמצמת חשיפה לעמדות מתחרות, ומקשיחה תפיסות עולם קולקטיביות.

חיזוי בלוחמה לא סדירה, באמצעות שילוב OSINT, SOCMINT ובינה מלאכותית

המעבר מאיסוף גולמי לאנליטיקה חזויה נשען על מודלים מתקדמים של בינה מלאכותית. כלים אלו ממפים רשתות אויב מבוזרות, מזהים צמתי תקשורת קריטיים ומנטרים את תהודת הנרטיב של היריב בקרב האוכלוסייה.

היגיון ההפעלה שמוצג מבקש להשיג עליונות קוגניטיבית ואיתור מוקדם של איומים, מה שמאפשר לזנוח טקטיקות של שחיקה מתמשכת לטובת שיבוש מערכתי, ניתוק ממוקד של צירי השפעה, ועיקור מאמצי התודעה של היריב עוד בטרם הבשילו לכדי איום פיזי.

קישור למאמר

שם הכותב: טרוי טראבלפילד ומייקל לובר

פורסם ב: Joint Special Operations University (JSOU)

התמודדות עם שחקנים תת-מדינתיים ולוחמה א-סימטרית מחייבת שינוי תפיסתי במעבר מסיכול נקודתי לפירוק מערכת.

המאמר מנתח כיצד שילוב בין מודיעין רשתות חברתיות (SOCMINT) למודיעין ממקורות גלויים (OSINT) מייצר תמונת מצב אופרטיבית מדויקת במרחב הלוחמה הלא-סדירה. הרשתות החברתיות מספקות אותות מבצעיים בזמן אמת – כמו איתור מוקדי השפעה, ניטור הלכי רוח ותנודות בדפוסי גיוס. המודיעין הגלוי מעניק את התשתית ההקשרית ההכרחית שמאפשרת לפרש את המידע דרך פריזמה חברתית, כלכלית ופוליטית מעמיקה.

מודיעין ובינה מלאכותית

לקראת תורת מחקר מודיעיני מועצם AI

עם זאת, הדו"ח מצביע גם על שורה ארוכה של כשלים וסיכונים שכבר מלווים את ההטמעה: הטיות אלגוריתמיות, הזיות של מודלים, פגיעות למניפולציה, תלות גוברת בהסברים שמכונות מייצרות, ושחיקה אפשרית של כישורי השיפוט האנושיים. לכן השאלה המרכזית איננה אם להכניס AI למודיעין, אלא איך לבנות תורת הפעלה זהירה לעידן של ניתוח מודיעיני עם תשתיות AI, שתשמור את שיקול הדעת, האחראיות והבקרה בידי האנליסט והארגון.

קישור לדו"ח

שם הכותב: פרדריק למיה ושאדי אבוזייד
פורסם ב: Strategy International

החוקרים מאוניברסיטת ג'ורג'טאון בוחנים בדו"ח מקיף כיצד בינה מלאכותית כבר משנה את המחקר המודיעיני, לא כרעיון עתידי אלא כתשתית עבודה שהולכת ומוטמעת במעגל המודיעין. הדו"ח עוקב אחר המעבר ממערכות חוקים מוקדמות, דרך למידת מכונה לזיהוי דפוסים, ועד מודלים גדולים שמסוגלים לתרגם, לתמצת, לחלץ ישויות, למפות קשרים ולהאיץ את שלב המיון וההצלבה. הדו"ח מבקש להבליט את תפקידה של בינה מלאכותית בסיוע לארגוני מודיעין להתמודד עם גודש מידע, לקצר זמני עיבוד, ולנוע מניתוח תגובתי לעבר התרעה וחיזוי בקצב מהיר יותר.

פיקוח אנושי במודיעין מונע-בינה מלאכותית: בין רטוריקה, מציאות וסיכוני האוטומציה

הבעיה איננה עצם השימוש ב־ AI, אלא האופן שבו מושגי שליטה, אחראיות ושיקול דעת נשחקים כשהמערכת מתוכננת למהירות החלטה, יותר מאשר להתלבטות אנליטית. הדיון מבחין בין פיקוח מוסדי לבין פיקוח מבצעי, ומזהיר מפני הטיית אוטומציה, טשטוש אחראיות ושחיקה איטית של כשירות אנליטית אנושית. הפתרון המוצע איננו דחיית הטכנולוגיה, אלא הגדרה מבצעית ברורה יותר של פיקוח אנושי משמעותי, לצד מנגנונים מוסדיים שמבטיחים זמן, סמכות ויכולת ממשית לערער על תוצרי המערכת.

קישור למאמר

שם הכותב: נימרה ג'אבד וזוהיב אלטרף
פורסם ב: International Journal of Intelligence and Counterintelligence

ככל שבינה מלאכותית נעשית חלק שגרתי יותר מעבודת המודיעין, הולך ומתרחב גם הפער בין השפה הנורמטיבית של "פיקוח אנושי" לבין מה שקורה בפועל בתוך מחזורי החלטה מואצים. המאמר מראה שמסמכי מדיניות של נאט"ו, מחלקת ההגנה האמריקאית, האיחוד האירופי והאונ"ם ממשיכים להעמיד את האדם במרכז, אבל ברמה המבצעית תפקידו מצטמצם לא פעם לאישור מהיר של פלט מכונה. תחת לחץ זמן, עומס מידע ותלות גוברת במערכות אוטומטיות, הפיקוח האנושי נשאר לעיתים נוכח פורמלית, אך נחלש מהותית.

איסוף וריגול נגדי

האקדמיה כזירת מערכה של ריגול נגדי

מודל זה נועד ליישם עקרונות תורתיים של הרתעה, גילוי, הונאה ושיבוש, אך באופנים המותאמים לסביבה האזרחית. מטרתו היא לשמור על ביטחון המחקר תוך הימנעות מ- "סקיוריטיזציה" (Securitization) אגרסיבית, הפחדה או תיוג גזעי – כפי שקרה בתוכניות אכיפה קודמות בארצות הברית. בנייתו של מערך סיכולי יעיל בתוך מעבדות מחקר טכנולוגיות מחייבת, לפני הכל, גישור על משבר האמון ופיתוח שיח משותף בין האקדמיה לקהילת המודיעין.

קישור למאמר

שם הכותב: ברנדן מונרו וסאשה באכמן
פורסם ב: Global Policy

מוסדות להשכלה גבוהה הפכו ליעד מועדף לאיסוף, לריגול ולגניבת קניין רוחני מצד גורמים מדינתיים, המנצלים את אתוס המדע הפתוח כדי לקדם יעדים אסטרטגיים. למרות האיום המחרף, קיים פער תרבותי עמוק – המכונה במאמר "בעיית מגדל בבל" – המקשה על יצירת שיתוף פעולה. סוכנויות הביטחון מדברות בשפת הסיכונים, ההגנה והמידור, בעוד שהאוניברסיטאות חרדות מכל פגיעה בחופש האקדמי ומהסתגרות.

כדי להתמודד עם איומים היברידיים במרחב המדעי, לא ניתן להסתפק בנהלי אבטחת מידע טכניים, אלא חובה לפתח מודל פעיל של "מודיעין נגדי אקדמי".

פירוק מושג האכוונה המודיעינית: סקירת ספרות שיטתית

אחד הממצאים החשובים כאן הוא שלא רק שהמושג עצמו מכוזר, גם המחקר עליו לא מחולק באופן מאוזן. רוב הספרות עוסקת בשאלות של אכוונה ברמה הגבוהה – מול ממשלות, דרג מדיני, ועדיפויות אסטרטגיות – ובעיקר מתוך דוגמאות אמריקאיות ובריטיות. לעומת זאת, יש הרבה פחות מחקר על מה שקורה באכוונה מודיעינית ברמות המבצעיות והיומיומיות: איך דרישות מתורגמות בפועל, מי משנה אותן בדרך, ואיך הן מעוצבות בתוך העבודה השוטפת של המערכת.

קישור למאמר

שם הכותב: אמה ואן-דר מילן
פורסם ב: Intelligence & National Security Journal

המאמר בוחן את מושג האכוונה המודיעינית שנמצא בלב העשייה המודיעינית אבל לרוב נשאר עמום למדי בספרות המקצועית. באמצעות סקירה שיטתית של 95 פרסומים, המחברת מראה שאין בספרות הגדרה אחת מוסכמת למושג הזה. בחלק מהכתיבה הוא מוצג כההליך של קביעת דרישות ועדיפויות, בחלק אחר כמנגנון של ממשל ופיקוח, ובמקומות אחרים כפרקטיקה יומיומית של תיאום, תיעוד והכוונת עבודה בתוך הארגון. כך המאמר מערער על התפיסה של אכוונה מודיעינית כשלב פתיחה טכני במעגל המודיעין, ומציג אותה כההליך דינמי, משתנה ורב־שכבת.

היסטוריה ותרבות פופולרית

יעילותה של חשיפת מודיעין כפויה: המקרה של ישראל והמדענים הגרמנים במצרים

המאמר מציע טיפולוגיה של כשלי חשיפה: "תת-הישג" שבו הלחץ הציבורי אינו מספיק, "הישג-יתר" שבו צדדים שלישיים מנכסים את המידע ליעדים אחרים, ו-"תגובת נגד" הפוגעת בחושף.

המסקנה היא שקמפיין חשיפה אינו דורש רק ניהול סיכונים מבצעי להגנה על מקורות, אלא גם ניתוח אסטרטגי מקדים של ההשלכות המדיניות שנוצרות ברגע שהמידע יוצא לשטח.

קישור למאמר

שם הכותבים: אופק רימר ואלי פודה
פורסם ב: Journal of Strategic Studies

חשיפה פומבית של מודיעין היא כלי עוצמתי במדיניות החוץ, אך יעילותה ככלי כפייה נותרה שנויה במחלוקת. ניתוח הקמפיין הישראלי נגד המדענים הגרמנים במצרים בשנות השישים חושף את הסיכונים הכרוכים בשימוש במידע רגיש להפעלת לחץ פוליטי. המעבר מפעילות מבצעית חשאית להדלפות מכוונות ואיומים בחשיפת מידע מביך נועד לאלץ את ממשלת מערב גרמניה לפעול נגד אזרחיה, אך בפועל יצר דינמיקה בלתי נשלטת. במקום השגת היעד המקורי, המהלך הוביל לתוצאות בלתי רצויות: הוא הצית יוזמת בקרת נשק אמריקאית שסיכנה את פרויקט הגרעין הישראלי וליבה משבר פוליטי כנימי שהסתיים בהתפטרות בן-גוריון.

מלאכת הריגול: כותבים על ג'ון לה קארה

הביקורת מרחיבה את הדיון גם אל האופן שבו ספרות ריגול חוזרת ומשפיעה על עולם המודיעין עצמו. הדוגמה הבולטת היא השימוש הסלקטיבי שעשו הק.ג.ב. ויורשיו ביצירת לה קארה כדי לעצב דימוי של קצין מודיעין מקצועי, רציונלי ובעל מעמד מוסרי דומה לזה של עמיתיו במערב.

לצד זאת, האסופה נוגעת גם בשאלת העיבוד: כיצד עולם ספרותי מורכב, מרובה זמנים ונקודות מבט, משתנה כאשר הוא עובר לקולנוע או כאשר כותב אחר מנסה להמשיך את מורשתו של לה קארה. כך מתקבלת לא רק ביקורת ספרותית, אלא דיון שימושי בדרך שבה מודיעין מדומיין, מעובד, מוצדק ונצרב בזיכרון הציבורי.

קישור למאמר

שם הכותב: דייוויד רוברג'
פורסם ב: CIA – Studies in Intelligence

האנתולוגיה על ג'ון לה קארה, כפי שמוצגת בביקורת, אינה עוסקת רק בסופר ובדמויותיו, אלא בדרך שבה נבנה עולם ריגול שנראה אמין.

במרכז עומדת שיטת תחקיר ספרותית שנשענה על יציאה לשטח, שיחות עם מקומיים, שיטוט במרחבים שבהם מתרחשת העלילה, והבנה של אווירה חברתית ופוליטית. לה קארה מתואר כמעט כמתבונן דוקומנטרי: לא מי שמבקש לשחזר מציאות באופן עובדתי, אלא מי שאוסף ממנה מספיק סימנים, קולות ותחושות כדי לייצר "אמת אמנותית". ההבחנה הזו, בין דיוק היסטורי לבין ריאליזם ספרותי, היא התרומה המעניינת של הביקורת להבנת הקשר שבין מודיעין, תרבות פופולרית ודימוי מקצועי.

אסדרה ומדיניות

הדינמיקה של הסתגלות ורפורמה בסוכנויות מודיעין, 1947–2024

הבעיה למעשה היא איננה רק איך לבנות שירות יעיל, אלא איך לאזן בין שליטה, גמישות, שיתוף ידע ויכולת פעולה. המאמר מראה שמיזוגים, פיצולים, מרכזי היתוך, גפי תיאום והפרטת פונקציות הם כולם תשובות אפשריות, אבל כל אחת מהן יוצרת גם עיוורון חדש, חיכוך חדש או תלות חדשה. לכן הרפורמה המוצלחת איננה כזו שפותרת אחת ולתמיד את בעיית הארגון, אלא כזו שמבינה מראש את המחיר של הפתרון שהיא בוחרת.

קישור למאמר

שם הכותב: אנתוניו דיאז פרננדס
פורסם ב: Colombian Journal of Adaptation
 and Reform of Intelligence Agencies

המאמר מנסה לעשות סדר בשאלה שנדונה לא מעט אבל לרוב בלי מסגרת השוואתית יציבה: איך ולמה ארגוני מודיעין משנים את עצמם לאורך זמן. במקום לחפש מודל אידיאלי אחד, הוא בוחן 31 מקרי מבחן ומציע להבין את תולדות הרפורמות דרך שני צירים מרכזיים: ריכוזיות מול ביזור, והתמחות מול רב־תכליתיות. הטענה היא שהשינויים אינם ליניאריים אלא נעים בדפוס של מטוטלת: כישלון, משבר ביטחוני, שינוי פוליטי או קפיצה טכנולוגית דוחפים את המערכת לקצה אחד, ואז תופעות הלוואי של אותה רפורמה מייצרות תנועה חוזרת בכיוון ההפוך.

דפוסי השפעה: קשרי סוכנויות מודיעין ומשטרים טוטאליטריים

מעבר לכך, התמיכה הטכנולוגית, המימון וההכשרות שנועדו במקור לסיכול איומים משותפים, מוסבים לא פעם על ידי המשטר לטובת דיכוי פנימי וסיכול הפיכות. דינמיקה זו יוצרת מלכודת אסטרטגית, שכן קהילת המודיעין הזרה הופכת במהרה לבעלת אינטרס מובהק בהישרדות השליט. כתוצאה מכך, קציני מודיעין מוצאים עצמם מגוננים על עמיתיהם ונוטים להעלים עין מהפרות זכויות אדם, מחשש שקריסת המשטר תוביל לאובדן הגישה למקורות ולמתקני איסוף חיוניים.

קישור למאמר

שם הכותב: דיאנה בולסינגר ואהרון הרננדז
פורסם ב: Intelligence and National Security
 Journal

שיתופי פעולה חשאיים בין סוכנויות ביון אינם משמשים רק ככלי להשגת יעדים אסטרטגיים, אלא מהווים מנוף קריטי לחיזוק שרידותם של משטרים רודניים מבית. מעטה החשאיות מאפשר לשליטים לשתף פעולה עם מעצמות מבלי להסתכן בביקורת ציבורית, בעוד שהאופי הבלתי-פורמלי של ההסכמים מייצר גמישות המאפשרת לדרוש תמורות הולכות וגדלות, דוגמת אמצעי לחימה וסיוע כלכלי – ככל שהתלות המודיעינית של המעצמה בהם גוברת.

אסדרה ומדיניות

כשאחריותיות מודיעינית מחלישה את החוק הבינלאומי

החידוש המרכזי הוא בהסתת המבט מן השאלה האם מדינה הפרה נורמה, אל השאלה מה קורה לנורמה עצמה כשהיא נגררת שוב ושוב למאבקי הצדקה. דרך דיון במעקב המוני, סיכולים ממוקדים ופיקוח שיפוטי, המאמר מראה כיצד שפה משפטית אסטרטגית יכולה לטשטש את החובה, לשחוק את הדיוק הנורמטיבי, ולהקל על עקיפה מתוחכמת של תכלית החוק.

קישור למאמר

במבט ראשון, נדמה שיותר חשיפה, ביקורת ומשפטיזציה אמורות לצמצם את חופש הפעולה של שירותי מודיעין. המאמר הזה טוען כמעט את ההפך. הוא מראה שכאשר מדינות נדרשות להצדיק משפטית פעולות מודיעיניות שנויות במחלוקת, הן אינן רק מגנות על עצמן נקודתית, אלא גם דוחקות את גבולות החוק כך שיתאימו למדיניות שלהן. האחריותיות, במובן הזה, לא תמיד מרסנת. לעיתים היא דווקא מייצרת תמריץ לנסח הצדקות שמכשירות בדיעבד פרקטיקות בעייתיות.

שם הכותב: סופי דורגני

פורסם ב: Global Constitutionalism – Cambridge University

מפרסומי המכון

מפרסומי המכון

כשל פירוק ההערכה המודיעינית

כשל פירוק ההערכה המודיעינית

במאמר, פינקל מאתגר את הגישה המקובלת במחקר המודיעיני המפרקת את ניתוח האויב לרמות נפרדות של מלחמה או להבחנה בין כוונות ליכולות, וטוען כי הדבר מוביל להבנה חלקית ולעיתים שגויה של המציאות. לטענתו, יש לחפש דווקא את התלות ההדדית בין כל הרמות והמרכיבים, כפי שהוא מציג באמצעות דוגמאות היסטוריות החושפות טעויות חוזרות בהערכת הקשר בין תפיסת מלחמה ליכולות. המאמר קורא לגישה אינטגרטיבית של ניתוח והערכה, הרואה את היעדים, היכולות ותפיסת המלחמה כמערכת אחת, במטרה לשפר את יכולת ההתרעה והבנת האויב.

קישור למאמר

המודיעין הרב-תחומי - בחינה מחדש

ענבל קארו - בעבר ר' ענף בניין הכוח ("החממה") ביח' 8200

ג"ח - בעבר ר' מרכז האיסוף והמל"מ במשרד ראה"מ

לעיון במחקר

להפוך את המטריצה - על הניסיון להפוך את המודיעין הרב-תחומי לשיטת ההתארגנות המרכזית באמ"ן

מוזמנות ומוזמנים לקרוא מחקר מאת ענבל קארו וג'ח, עמית מחקר במכון, הבוחן את המאמץ של אמ"ן להפוך את "המודיעין הרב תחומי" לשיטת ההתארגנות המרכזית שלו. דרך ראיונות עם מי שהיו מעורבים בגיבוש ויישום המודיעין הרב-תחומי, המחקר בוחן את התפתחות התפיסה, את הקשיים העיקריים שהתגלו ביישומה באמ"ן, ומשווה את היישום לזה שנעשה במקביל במוסד.

המאמר מסכם כי מסגרות רב-תחומיות מונחות-משימה מסוגלות לתת מענה מודיעיני אינטגרטיבי ואפקטיבי עבור משימות מודיעין רבות. אולם אימוץ רחב של השיטה יחייב את אגף המודיעין לשינויים תרבותיים עמוקים, בדגש על חיזוק המכנה המשותף הארגוני והזיקה בין מערכי.

מפרסומי המכון

מודקאסט, עונה 7, פרק 7 – בין קוסובו לטהראן: האם אפשר לנצח מלחמה מהאוויר?

המסמלת ניצחון במערכה או שיש לניצחון והכרעות צורות שונות. איתי ברון מנתח מערכות אוויריות על הישגיהן ומגבולותיהן. פרק מרתק שיש בו רפרור לספרות רלוונטית ומקרי בוחן רבים שמאפשרים את הרחבת היריעה ביחס לכח אווירי והאתגר האיראני.

להאזנה ביוטיוב

להאזנה בספוטיפיי

תא"ל במיל. איתי ברון, לשעבר רח"ט מחקר ומרצה בכיר באוניברסיטאות רייכמן, חיפה ותל אביב, וחבר הספר "מעליונות אווירית למהלומה רב-מימדית" מנתח את מבצע "שאגת הארי" שהובילו חילות האוויר הישראלי והאמריקאי לאור ההיסטוריה של שימוש בכח אווירי במלחמות בעולם וכאן בישראל.

האם כח אווירי מסייע במאמץ הכרעת מלחמות או יכול גם להוביל ולהכריע אותן עצמאית וללא תלות בצבא היבשה? האם קוסובו היא מקרה חריג של הכרעה מהאוויר או שקוסובו מלמדת שזה דווקא אפשרי? כיצד ההפעלה של כח אווירי בעזה לאורך השנים עיצבה את התפיסות שהובילו את ישראל לבניית יכולות המודיעין והאוויר שאת שיאן ראינו במלחמת איראן? שיחה על "שאגת הארי" שמשלבת בתוכה תהייה על מהי הכרעה צבאית, האם ניתן להשיגה בכח אווירי ומודיעיני בלבד והאם הנפת דגל בערי בירה של מדינות היא

The background of the page is a photograph of a professional microphone in a recording studio. The microphone has a gold-colored mesh grille and a black body. It is mounted on a black metal stand. The background is blurred, showing what appears to be a recording booth with acoustic panels. A white diagonal shape cuts across the bottom right of the image, containing the text.

פודקאסטים וראיונות

כודקאסט וראיונות

הדור הבא של המודיעין - עם מייסד Anduril, פאלמר לאקי

לאקי מציג את קסדת ה- Eagle Eye כמערכת המבצעת אינטגרציה בזמן אמת של מודיעין אותות, נתוני לוויין וחיישנים היפר-ספקטראליים, המעניקים ללוחם יכולות "על-אנושיות" של זיהוי איומים ומטענים. בלב המערכות הללו נמצאת תוכנת ה- Lattice, המשמשת כ"מוח" עצמאי המאפשר לכלים להשלים משימות גם תחת חסימה אלקטרונית מוחלטת וללא צורך בקישוריות פגיעה.

לצד הפיתוח המבצעי, הוא מתאר תרבות סיכול ריגול מחמירה בחברה, המבוססת על ההנחה שכל עובד הוא איום פנימי פוטנציאלי, ומבקר בחריפות תאגידי AI המנסים להגביל את חופש הפעולה הביטחוני משיקולי תדמית.

קישור לפרק

פאלמר לאקי הוא המייסד של חברת Anduril, הנחשבת כיום לאחת מחברות הנשק המתקדמות והמשפיעות ביותר בעולם, העוסקת בפיתוח מערכות אוטונומיות מבוססות בינה מלאכותית עבור הפנטגון והצבא האמריקאי.

בשיחה הוא חושף כי Anduril מנהלת קשרים הדוקים עם קהילת המודיעין, כולל תוכניות מסווגות שנועדו לשפר את הדיוק של תחזיות אסטרטגיות ולמנוע כשלי הערכה דוגמת אלו שנראו באוקראינה או ב-7 באוקטובר. לאקי טוען כי המפתח למניעת הפתעות כאלו הוא אוטומציה של ניתוח נתוני המוכנות של היריב, המאפשרת לזהות שחיקה לוגיסטית ופערים בציוד עוד לפני פרוץ הקרבות.

האם בינה מלאכותית באמת תורמת לניתוח מודיעיני?

לצד ההתייעלות, מחקר בעידן ה-AI מציב איום מקצועי מובהק של "הטיית האוטומציה" – הפיתוי של אנליסטים לאמץ ללא ביקורת פלטים רהוטים שנוצרו על ידי המכונה, במיוחד תחת לחץ זמנים. כדי להתמודד עם זאת, תורת ההפעלה צריכה להשתנות: האנליסט נדרש להפנות כלפי המערכת את אותה ספקנות מקצועית השמורה להערכת מקורות אנושי (HUMINT). בנוסף, תפקיד הבקרה הופך חשוב יותר, לאתגור שיטתי של הנחות היסוד והחלופות שמציע המודל.

קישור לפרק

השילוב של בינה מלאכותית במחקר המודיעיני אינו מבקש להחליף את החוקר, אלא לחלף אותו מצוואר הבקבוק שנוצר עקב שפע המידע של העידן הנוכחי.

הפאנל מצביע על שינוי עמוק בדיסציפלינה האנליטית: המעבר מגישת "חיבור הנקודות" המתישה מול כמויות מידע עצומות, לתפיסת עבודה אוטונומית הממוקדת בשאלות צי"ח (ציון ידיעות חיוניות). המודלים משמשים כיום לסיווג של נתוני OSINT ו-SIGINT, למיצוי ישויות מתוך מאגרים ממודרים, ולשליפה סמנטית. פריצת הדרך הזו נועדה לאפשר לאנליסט לחזות איומים טרם התהוותם, במקום רק להגיב אליהם.

כודקאסטים וראיונות

כיצד מפעל המטרות והעליונות הטכנולוגית שינו את פני המודיעין-כודקאסט "אפרכסת" עם אודי ערן

תהליך זה הוביל לכך שההתמודדות עם היריב צומצמה לראייתו כצבר של "בדידים" ויעדים לחיסול, תוך עיוורון למגמות העומק ולאפשרות של התפתחות מערכה רחבה. הלקח המערכתי העולה מכך הוא שהצטיינות מבצעית וטכנולוגית אינה תחליף להתמודדות עם שאלות מאקרו-אסטרטגיות.

קישור לפודקאסט

המעבר של גופי המודיעין להתמקדות בטכנולוגיה, סיכולים ממוקדים ופיתוח מואץ של מנגנון לייצור מטרות, יצר פרדוקס: ככל שהשתכללה היכולת להביא הישגים טקטיים, כך נדחקה לשוליים יכולת ההערכה האסטרטגית וההתרעה למלחמה כוללת. שינוי הזהות של המודיעין ממעריך לאומי לזרוע מבצעית שלוקחת חלק נרחב בהפעלת הכוח, שחק את היכולת להטיל ספק ולהתבונן על המערכת המדינית-צבאית ממרחק ביקורתי. במקביל, שורת הצלחות מבצעיות עקביות תרמה לטיפוח של תחושת עליונות מודיעינית, אשר יצרה אשליה של כיסוי מוחלט ויכולת פגיעה נקודתית בכל איום.

בתוך המודיעין הרוסי: ספר המהלכים של פוטין, אוקראינה והמלחמה הבאה

למרות הכשלים המודיעיניים בראשית המערכה באוקראינה, ניכרת הסתגלות ארגונית וטכנולוגית מהירה של המערכת הרוסית, שבאה לידי ביטוי בשילוב יחידות עצמאיות למערכות בלתי מאוישות.

הלקח המערכתי הוא שאסור לפרש את השימוש הגובר בהאקרים במרחב האפור כאובדן הליבה המקצועית של הריגול הרוסי. יכולות הפעלת המקורות נותרו מעוגנות בהיגיון העבודה המוכר עוד מימי המלחמה הקרה, כאשר היעד העליון לא השתנה: שחיקת האמון המוסדי של היריב בתהליכים הדמוקרטיים שלו עצמו.

קישור לפרק

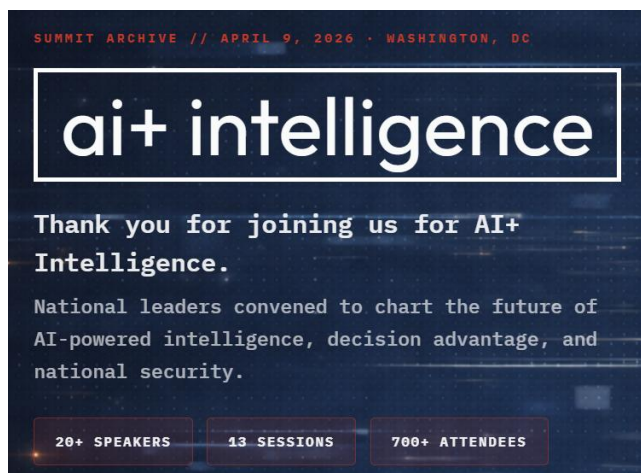
התפיסה לפיה גופי מודיעין נשענים על שותפויות אסטרטגיות אינה תקפה במקרה הרוסי. קהילת המודיעין במוסקבה על זרועותיה השונות (FSB, GRU, SVR) מתנהלת כאוסף תאגידים בעלי אינטרסים. הבריתות שלה מוגבלות לתועלת ישירה ורווח במשחק סכום אפס מול המערב.

הניתוח מצביע על פיצול מרתק בתפיסת ההפעלה הרוסית הנוכחית: מצד אחד, לוחמה היברידיית הנשענת על נכסים וגורמי שוליים לפעולות חבלה, לצד שימוש בבניה מלאכותית להעצמת אמצעים אקטיביים (Active Measures) וזריעת כאוס חברתי. מצד שני, הקפדה על שיטות ריגול אנלוגיות וקלאסיות לטובת ניהול ומידור סוכנים בלב ממשלות זרות.

אירועים וכנסים

AI+ Intelligence

כנס " AI+ Intelligence הבינלאומי שהתקיים בושינגטון מטעם (Special Competitive Studies Project) הוקדש למפגש בין בינה מלאכותית, מודיעין וביטחון לאומי.

הכנס הפגיש מעל 700 משתתפים ויותר מ-20 דוברים בכירים, בהם ראשי סוכנויות ביון לשעבר ומכהנים (כמו ה-MI6 ו-CIA) בכירי צבא ומנהלים מחברות טכנולוגיה מובילות. מטרת העל של האירוע הייתה לשרטט את עתיד עבודת המודיעין בעידן של הצפת מידע טכנולוגית, ולבחון כיצד קהילת המודיעין יכולה לרתום את הבינה המלאכותית כדי להשיג "עליונות בקבלת החלטות", להקדים את צעדי האיוב ולהתמודד עם אימים חדשים כגון לוחמה קוגניטיבית, תחרות טכנו-כלכלית ואתגרי המודיעין הגלוי.

קישור לאתר הכנס

לצפייה בדיון בנושא "הרצאת מפתח: כיצד נראית התחרות בין ארה"ב לסין מנקודת המבט של פיקוד האינדו-פסיפיק (INDOPACOM)"

לצפייה בדיון בנושא "אסטרטגיה אמריקנית למודיעין מבוסס בינה מלאכותית"

לצפייה בדיון בנושא "פתרון הפאזל הטכנו-כלכלי באמצעות מודיעין גלוי" (OSINT)

לצפייה בדיון בנושא "העידן החדש של אבטחת הסייבר"

לצפייה בדיון בנושא "חדשנות מודיעינית – מבט מהמגזר הפרטי"

לצפייה בדיון בנושא הדגמה טכנולוגית: גישה חדשה להערכות טכנולוגיות אסטרטגיות בין ארה"ב לסין

לצפייה בדיון בנושא "בינה מלאכותית ועתיד הביטחון הגלובלי"

לצפייה בדיון בנושא "מודיעין חשאי בעידן של שקיפות"

לצפייה בדיון בנושא "שדה הקרב המודיעיני הנוכחי: עדכון מישראל"

לצפייה בדיון בנושא "לוחמה קוגניטיבית והקרב על התודעה"

לצפייה בדיון בנושא "בינה מלאכותית למודיעין כלל-מקורות: מציאות מול הייפ"

לצפייה בדיון בנושא "חדשנות דיגיטלית ומודרניזציה בסוכנות בין ההגנה (DIA)"

לצפייה בדיון בנושא "החזקה בעמדת היתרון: תפקיד הבינה המלאכותית בשימור העליונות הגיאומטרית של ארה"ב"

אירועים וכנסים

AI וביטחון לאומי: מי באמת בשליטה?

האתגר שנוצר הוא שינוי דרמטי במבנה השליטה. היכולת להפעיל כוח או לנהל אופרציה מודיעינית אינה מבוססת עוד רק על חקיקה או דוקטרינה צבאית, אלא נקבעת דרך הבעלות על תשתיות הטכנולוגיה ותנאי הגישה למודלים שמכתיבות החברות. מציאות א-סימטרית זו מחייבת צבאות לנווט בסביבה שבה תאגידים אזרחיים מגבילים בפועל את מרחב התמרון.

התלות הגוברת מבהירה כי עליונות אסטרטגית לא תושג רק באמצעות פיתוח כוח אש מסורתי, אלא מחייבת ביסוס ריבונות טכנולוגית והכרה בכך שהמגזר העסקי הפך לגורם בעל זכות וטו בשרשרת ההפעלה.

קישור לאתר הכנס

במושב שנערך במכון Chatham House נדונה סוגיית העתקת מוקדי הכוח במרחב הטכנולוגי-ביטחוני. הדיון ממחיש כיצד קצב הפיתוח של מודלים בחזית הטכנולוגיה עוקף את יכולות ההסתגלות של צבאות, ומייצר מתיחות מבנית בין חברות אזרחיות לבין הממסד הביטחוני.

בעוד שהצבא מבקש לשלב מערכות אלו כליבה של "רשת הרג דיגיטלית" - (Digital Kill Web) תשתית המתיכה מידע ממגוון סנסורים ומנהלת תהליכי שליטה ובקרה בשדה הקרב – חברות מסחריות, שכעת מחזיקות למעשה ביכולות סייבר ברמה מדינתית, מתחילות להציב קווים אדומים ומגבלות על השימוש בטכנולוגיה שלהן.

אירועים וכנסים

תאריך	מיקום	מארגן	האירוע
			מאי 2026
30 במאי-02 ביוני 2026	ארה"ב	<u>OSMOSIS</u>	OSMOSIS 2026
			יוני 2026
01-03 ביוני 2026	ארה"ב	<u>IAFIE</u>	IAFIE Annual Conference 2026
10 ביוני 2026	קנדה	<u>CANIC</u>	2026 Canadian Intelligence Conference
17-19 ביוני 2026	גרמניה	<u>ICE</u>	Science and Intelligence in Europe: Responding to a New Era of Uncertainty
30 ביוני 2026	ארה"ב	<u>AFCEA</u>	AFCEA 2026 Army Intelligence Industry Day
			יולי 2026
28-29 ביולי 2026	ארה"ב	<u>AFCEA</u>	DIA TECHINT 2026

אירועים וכנסים

תאריך	מיקום	מארגן	האירוע
אוגוסט 2026			
09-12 באוגוסט 2026	ארה"ב	DIA	2026 DoDIIS Worldwide Conference
18-19 באוגוסט 2026	ארה"ב	IDGA	AI for Defense Transformation
26-28 באוגוסט 2026	אוסטרליה	APIIO	APIIO Intelligence Conference in 2026
26-27 באוגוסט 2026	ארה"ב	INSA & AFCEA	Intelligence & National Security Summit
ספטמבר 2026			
02-03 בספטמבר 2026	ארה"ב	DSI	AI for Defense Summit
01-04 ספטמבר 2026	פורטוגל	EISA	19 th Pan-European Conference on International Relations
08-09 בספטמבר 2026	אנגליה	IAFIE	IAFIE Europe Annual Conference 2026
22-23 בספטמבר 2026	ארה"ב	Corinium	CDAO Defense & Security
אוקטובר 2026			
05 באוקטובר 2026	אנגליה	OSINT.UK	The Global OSINT Conference
05-06 באוקטובר 2026	ארה"ב	ERII	2026 ERII Counterespionage Conference
09-10 באוקטובר 2026	קרואטיה	ZSF	11 th Zagreb Security Forum 2026
14-16 באוקטובר 2026	ארה"ב	NIHC	National Intelligence History Conference
דצמבר 2026			
02-03 בדצמבר 2026	הולנד	NISA	Resilient Intelligence in an Era of Democratic Backsliding